Skierowanie na badania

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: niedziela, 17, grudzień 2017 10:02
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2156

Dla oceny wagi i znaczenia okoliczności uzasadniających wydanie decyzji o skierowaniu kierowcy na badanie lekarskie nie może mieć znaczenia – tym bardziej w sytuacji spowodowania przez tego kierowcę zdarzenia drogowego zagrażającego bezpieczeństwu ruchu - fakt, że uzyskał on uprzednio od organu uprawnienie do kierowania pojazdem pomimo istnienia określonej dysfunkcji (schorzenia). Zdolność do kierowania pojazdem z uwagi na stan zdrowia, jest predyspozycją o charakterze dynamicznym, mogącą podlegać ewentualnym zmianom w trakcie życia każdej osoby posiadającej uprawnienie do prowadzenia pojazdów. Wyrok WSA w Gdańsku z 16 listopada 2017 r. sygn. III SA/Gd 627/17.

W rozpatrywanej sprawie z notatki urzędowej funkcjonariusza Policji wynikało, że na miejscu zdarzenia zastano załogę karetki pogotowia udzielającą pomocy kierującemu, który uszkodził dwa pojazdy. Rozmowa z kierującym była utrudniona ze względu na jego stan psychofizyczny, nie potrafił określić co dokładnie się stało i jaka była przyczyna zdarzenia, miał bardzo ograniczone możliwości ruchowe - porażenie mózgowe, na które wg oświadczenia, choruje od dziecka, obejmujące ograniczenia ruchowe kończyn górnych i dolnych, a także wyraźny problem z poruszaniem rękoma czy nogami, co realnie utrudniało kierowanie pojazdem niedostosowanym do niepełnosprawności kierującego.

Skarżący istotnie cierpiał na Dziecięce Porażenie Mózgowe (DPM) w momencie zdarzenia poruszał się samochodem osobowym, który – z uwagi na wskazane powyżej schorzenie (ograniczenia ruchowe) – nie był w żaden sposób przygotowany dla skarżącego, pomimo że ten posiadał uprawnienie warunkowe, tj. wpisany w posiadanym dokumencie prawa jazdy kod 107 oznaczający wymóg poruszania się pojazdem specjalnie przystosowanym dla niego z uwagi na posiadaną niepełnosprawność.

Sąd uznał, że organy orzekając w sprawie nie naruszyły prawa i słusznie przyjęły prymat interesu publicznego (bezpieczeństwa innych użytkowników ruchu) nad interesem prywatnym skarżącego. Sąd wskazał, że stanowisko to było tym bardziej uzasadnione w sytuacji, gdy skarżący – pomimo jasnych wskazań i zaleceń w odniesieniu do konieczności poruszania się pojazdem dostosowanym do swojego stanu zdrowia (schorzenia) – ignoruje ten nakaz, zwiększając w sposób oczywisty ryzyko spowodowania zagrożenia w ruchu drogowym.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF